

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Consideratio status damnatorum, quod actiones ipsorum inprimis malas, concernit

Fecht, Johann

Durlaci, 1680

CXLIX.

[urn:nbn:de:bsz:31-122744](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122744)

CXLVIII. Quibus suppositis quæri potest de damnatis, partim in genere, an aliquid sint acturi? quod equidem nonnullos in superiore tractatione, quorundam dictorum auctoritate motos, quæ damnatos in modum virgultorum compactos, jacere in inferno, velut cadavera, asseverare videntur, inficiari vidimus. Quæ quæstio, & complures aliæ, ex eadem profluentes ex Lucæ decimo sexto capite, & recensitâ ibi à Servatore de divite epulone & paupere Lazaro, sive historiâ sive parabolâ, tanquam fundamento, & palmariâ omnis de actionibus damnatorum disputationis sede, decidendæ sunt. Itaque nova hic & maximi momenti exoritur quæstio: utrum historia an parabola ibi enarretur? Et quo pacto, sive hoc sive illud asseratur, singulorum verborum rerumque momenta intelligantur? Hinc enim, ut quilibet facile animadvertit, plerarumque in hoc argumento controversiarum compositio præcipuè deperdet.

CXLIX. Quâ generali controversiâ præmissâ, speciales succedunt: an aliquid intelligant damnati? an verò cruciatuum pondere pressi, neque meminisse præteritorum neque ad animum revocare præsentia, neque cogitare queant de futuris? Quantum de DEO, rebusque Divinis, quantum item rerum naturalium, & de quibus ex ratione informamur, cum tenebris corporis pariter & mentis immergi sint, capiant vel capere possint? An reminiscantur quidquam earum rerum, quas in præsentî vitâ gesserunt? An paulatim oblivio eos occupet rerum omnium, earum præsertim, quæ oculis eorum haud obversantur, cum præter supplicia sua, præter tortores Diabolos, præterque pænarum socios nihil in æternum neque videant, neque sentiant? An intelligant, justè se à DEO propter peccata puniri, quæ agnitio nec hoc seculo in contemptores cadit Numinis Divini? An præ dolore & anxietate sciant, quid agant? An ulli adhuc assentiantur veritati? An ament Deum, an verò perpetuò prosequantur odio? An invideant salvatis & in gloriâ constitutis? An blasphement DEUM & in cœlestis gloriæ hæredes opprobria & convitia janciant? An diligant semetipfos, an verò dentibus se & scelera sua discerpant? An affectu prosequantur alios damnatos? An oderint Diabolos?

F f

An

An appetant beatitudinem? An divitias? An gloriam? An voluptatem? An cibum potumque desiderent? An ratiocinentur, unumque ex altero colligant?

CL. De actionibus transeuntibus, nec pauciora, nec quæ minorem habent difficultatem, quæri possunt? An generent damnati? An seipfos lædant aut lædere possint? An contumeliis, an verberibus semerinvicem proscindant? An videant, fumo & sulphure oculos eorum perpetuò erodente? An lacrymentur, ubi ex æstu humor nullus est, qui in fletus possit resolvi? An aërem trahant & respirent, cum in flammante igne neque aër durare, neque halitus trahi queat? An vivant, si non respirent? An loquantur, qui in intensissimo igne, deficiente aëre, sonum formare non possunt? Quomodo movere linguam possint, quorum ora & palatus ex ignis vehementiâ ita quotidie exsiccantur, ut nec guttula supersit necessarii ad motum humoris? An audiant? An sentiant, quorum membra continuis cruciatibus callum quendam obdlexerunt & *invenit non laes*? An movere manus, præ exquisitissimo dolorum sensu, an vulnerare invicem & sanguinem elicere possint? An de loco in locum ambulare? Quod non edant, bibantque, dubio carere videtur. Utrum federe aliquando & stare & jacere supini, utrum moveri possint & quiescere? An perpetuo vigilent, nunquam somnum capiant? Et si quæ sunt aliæ, quæ sive è tractatione locorum scripturæ, sive è consideratione argumentorum, pro alterutrâ opinionis parte adducendorum, ultrò enascentur.

CLI. Præterea, utrum moraliter agant damnati? cum vel legem habere non videantur, vel si habeant, vi quapiam necessitante ferantur ad agendum? Utrum in societate infernali ratio quoque imperandi & parendi locum habeat? An etiam boni quidpiam agant damnati, an verò ad malum sint profus determinati? An vires habeant liberè quidpiam agendi? An, quicquid agunt, sponte agant, an invitè, deliberato consilio, an casu & impetu animi? An actiones damnatorum, à regulâ legis Divinæ recedentes, graviora sint peccata quam hominum, præsentis seculo viventium? cum sensu atrocissimarum pœnarum iis extorqueantur, a deoque minorem, quam hæc habeant libertatem?

CLII.

CLII. Q
vel inutiles
castigari m
suo tamen
deus ostendit
inutile dicitur
vel confirmat
esse ostendit
nus miscet,
suum locum
& opponit;
Si fratrum su
utrum dilig
trum agnos
petit; utru
spicit; utru
mo obstru
le regnum
ceteris faci
cipiis de sin
terum, qui
bet, unde
cognosci ut
latet, inde
quam inext
rari potest.
sunt, quæ
ptores & E
ter atque c
tis celestis
puerilibus
re in perpe
tem & pil
oculos, o
ratiocinar